

สรุปผลการดำเนินงาน

ภารกิจที่ ๓ การจัดตั้งคลังเสบียงสัตว์ประจำตำบล ภายใต้การขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ (DLD-Co-ordinator : DLD - C) ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์แพร่

.....

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factor)

การจัดตั้งคลังเสบียงสัตว์ประจำตำบล ภายใต้การขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ (DLD-Co-ordinator : DLD - C) ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์แพร่ การประสานงานหน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ในจังหวัดแพร่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์แพร่ ได้มุ่งเน้น

๑. การมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรกรในพื้นที่ต้องมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน ดำเนินการ และติดตามผล มีการรวมกลุ่ม เช่น วิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์ สร้างความเป็นเจ้าของร่วม (Ownership)

๒. การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีคณะกรรมการบริหารชัดเจน มีระบบบัญชี โปร่งใส ตรวจสอบได้ กำหนดกฎระเบียบการใช้และการกระจายเสบียงอย่างเป็นธรรม

๓. การวางแผนสำรองอาหารสัตว์ คำนวณความต้องการอาหารสัตว์ในพื้นที่ มีการสำรองในช่วงวิกฤติ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม วางแผนการผลิต เช่น หญ้าหมัก ฟางอัดก้อน

๔. แหล่งวัตถุดิบที่มั่นคง ใช้วัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลัก เช่น ฟางข้าว หญ้า พืชอาหารสัตว์ มีเครือข่ายจัดหาวัตถุดิบเพิ่มเติมในกรณีขาดแคลน ส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์ในชุมชน

๕. เทคโนโลยีและการแปรรูป การทำหญ้าหมัก (Silage) การอัดก้อน ลดพื้นที่จัดเก็บ ใช้เครื่องมือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น เครื่องสับ เครื่องอัด

๖. โครงสร้างพื้นฐานและสถานที่ มีสถานที่จัดเก็บที่เหมาะสม แห้ง ระบายอากาศดี ป้องกันความชื้น เชื้อรา และศัตรูพืช เข้าถึงสะดวกต่อการขนส่ง

๗. การสนับสนุนจากภาครัฐ/หน่วยงาน ได้รับงบประมาณหรือวัสดุสนับสนุน มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำด้านเทคนิค เชื่อมโยงกับโครงการพัฒนาเกษตร

๘. ระบบกระจายและเข้าถึง มีระบบกระจายเสบียงที่รวดเร็วในภาวะฉุกเฉิน กำหนดสิทธิการเข้าถึงอย่างชัดเจน อาจใช้ระบบยืม-คืน หรือจำหน่ายในราคาต้นทุน

๙. การบริหารความเสี่ยง เตรียมแผนรองรับภัยธรรมชาติ กระจายความเสี่ยงด้านแหล่งอาหาร มีการหมุนเวียนสต็อกเพื่อลดการเสื่อมคุณภาพ

๑๐. การติดตามและประเมินผล มีการบันทึกข้อมูลการใช้เสบียงสัตว์ ประเมินประสิทธิภาพและต้นทุนอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงระบบตามข้อมูลจริงของเสบียงสัตว์ในการจัดตั้งคลังเสบียง

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

๑. พื้นที่จัดเก็บไม่เพียงพอหรือไม่มีความเหมาะสม: ชุมชนบางแห่งไม่มีอาคารหรือโรงเรือนที่แห้ง ปลอดภัยจากความชื้นและน้ำท่วมขัง ทำให้เสบียงสัตว์ประเภทหญ้าแห้งหรืออาหารสัตว์อัดฟ่อนเสื่อมคุณภาพได้ง่าย

๒. การบริหารจัดการและคณะกรรมการในพื้นที่: การขับเคลื่อนคลังเสบียงพึ่งพาคณะกรรมการระดับตำบล หากกรรมการขาดความต่อเนื่อง หรือไม่มีการทำบัญชีสต็อกและการหมุนเวียนเสบียงที่ชัดเจน จะทำให้เสบียงไม่เพียงพอเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

๓. ข้อจำกัดด้านการขนส่งและการเข้าถึง: ในช่วงที่เกิดภัยพิบัติรุนแรง เช่น อุทกภัยน้ำท่วมตัดขาดเส้นทาง เส้นทางคมนาคมอาจเสียหาย ทำให้การกระจายเสบียงจากคลังประจำตำบลไปสู่มือเกษตรกรทำได้ยากลำบาก

๔. งบประมาณและรอบการสนับสนุน : การสนับสนุนเสบียงแห้งหรือการเติมสต็อกสำรอง อาจมีจำกัดหรือไม่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการที่แท้จริงในพื้นที่ขนาดใหญ่

ภาพประกอบ

